

Reverence for Sacred Things

By Elder Ulisses Soares
Of the Quorum of the Twelve Apostles

Pioșenie față de lucrurile sacre

Vârstnicul Ulisses Soares
din Cvorumul celor Doisprezece Apostoli

April 2025 general conference

Reverence for the sacred fosters genuine gratitude, expands true happiness, leads our minds to revelation, and brings greater joy to our lives.

In the book of Exodus, we travel with Moses to the slopes of Mount Horeb as he turned aside from his daily cares—something we all should be willing to do—to see the burning bush that was not consumed. As he approached, “God called unto him out of the midst of the bush, and said, Moses, Moses. And he said, Here am I. And [God] said, ... put off thy shoes from off thy feet, for the place whereon thou standest is holy ground.” In great reverence, humility, and wonder, Moses removed his shoes and prepared himself to hear the word of the Lord and to experience His holy presence.

That sacred mountain epiphany was an experience filled with awe-inspiring reverence, connected Moses to his divine identity, and was, in fact, a key element of his transformation from a humble shepherd to a powerful prophet, leading him to walk a new path in life. Similarly, each of us can transform our discipleship into a higher pattern of spirituality by making the virtue of reverence a sacred part of our spiritual character.

The word *reverence* can be traced to the Latin *verbrevereri*, which means to “stand in awe of.” In the gospel sense, this definition mingles with a feeling or attitude of profound respect, love, and gratitude. Such expression for the sacred by those who have a contrite heart and deep devotion to God and Jesus Christ fosters increased joy in their souls.

Pioșenia față de ceea ce este sacru înlesnește recunoștința sinceră, mărește fericirea adevărată, ne conduce mintea spre revelație și ne aduce bucurie mai mare în viață.

În cartea Exodul, călătorim alături de Moise pe pantele muntelui Horeb, în timp ce el și-a lăsat deoparte grijile zilnice – ceea ce noi, toți, ar trebui să dorim să facem – pentru a vedea rugul aprins care nu se mistuia. Când s-a apropiat, „Dumnezeu l-a chemat din mijlocul rugului, și a zis: «Moise! Moise!». El a răspuns: «Iată-mă!». Dumnezeu a zis: «... scoate-ți încălțăminte din picioare, căci locul pe care calci este un pământ sfânt». Cu mare pioșenie, umilință și uimire, Moise și-a scos încălțăminte și s-a pregătit să audă cuvântul Domnului și să simtă prezența Sa sfântă.

Acea epifanie de pe muntele sacru a fost o experiență plină de pioșenie, care l-a făcut pe Moise să-și simtă legătura cu identitatea divină și a fost, de fapt, partea esențială a transformării dintr-un păstor umil într-un profet puternic, ceea ce l-a condus pe o nouă cale în viață. În mod asemănător, noi, fiecare în parte, ne putem transforma ucenicia într-un model mai înalt de spiritualitate făcând din virtutea reprezentată de pioșenie o parte sacră a caracterului nostru spiritual.

Cuvântul *reverență* (pioșenie) vine de la verbul din limba latină *revereri*, care înseamnă „a fi uimit de”. În contextul Evangheliei, această definiție se îmbină cu un sentiment sau atitudine de respect, dragoste și recunoștință profunde. O astfel de exprimare față de ceea ce este sacru a celor care au inima smerită și devotament profund față de Dumnezeu și de Isus Hristos le mărește acestora bucuria din suflet.

Reverence for sacred things is the greatest manifestation of a vital spiritual quality; it is a by-product of our connection to holiness and reflects our love for and proximity to our Heavenly Father and our Savior, Jesus Christ. It is also one of the most elevated experiences of the soul. Such virtue directs our thoughts, hearts, and lives toward Deity. In fact, reverence is not just an aspect of spirituality; it is the essence of it—the foundation upon which spirituality is built, creating a personal connection to the divine, as taught by our children when they sing, “When I am rev’rent, I know in my heart Heav’nly Father and Jesus are near.”

As disciples of Jesus Christ, we are invited to cultivate the gift of reverence in our lives in order to open ourselves to a deeper communion with God and His Son, Jesus Christ, simultaneously strengthening our spiritual character. Had we more of such feelings in our hearts, there would be undoubtedly greater joy and delight in our lives, and there would be less room for sorrow and sadness. We must remember that showing reverence for sacred things gives meaning to much of what we do every day and strengthens our feeling of gratitude—inspiring awe, respect, and love for higher and holier things.

Unfortunately, we live in a world where showing reverence for sacred things is becoming increasingly uncommon. In fact, the world celebrates the irreverent, as any perusal of a tabloid magazine, television program, or the internet attests. The absence of respect for the sacred produces an increasing casualness in attitude and carelessness in conduct, which can rapidly spiral one generation into apathy and catapult the next generation into misery.

Irreverence can also lead us away from the bonds that covenants with God provide and diminish our sense of accountability before Deity. Consequently, we run the risk of caring only about our own comfort; satisfying our uncontrolled appetites; and ultimately arriving to the unholy place of despising sacred things, even God, and consequently our divine nature as children of Heavenly Father. Irreverence toward sacred things furthers the adversary’s aims by disrupting our sensitive channels of revelation, which are crucial for our spiritual survival in our

Pioșenia față de lucrurile sacre este cea mai mare manifestare a unei calități spirituale vitale; este un produs secundar al legăturii noastre cu sfințenia și reflectă dragostea față de Tatăl nostru Ceresc și de Salvatorul nostru, Isus Hristos și apropierea noastră de Ei. Este, de asemenea, una dintre cele mai elevate experiențe ale sufletului. O asemenea virtute ne îndreaptă gândurile, inima și viața spre Divinitate. De fapt, pioșenia nu este doar un aspect al spiritualității; este esența ei – temelia pe care este clădită spiritualitatea, creând o legătură personală cu divinul, așa cum ne învață copiii noștri atunci când cântă: „Reverența se vede-n vorbe și fapte și clară îmi este calea. Tatăl Ceresc și Isus sunt aproape”.

În calitate de ucenici ai lui Isus Hristos, suntem invitați să cultivăm darul reprezentat de pioșenie în viața noastră pentru a ne deschide către o comuniune mai profundă cu Dumnezeu și cu Fiul Său, Isus Hristos, întărindu-ne în același timp caracterul spiritual. Dacă am avea mai multe astfel de sentimente în inimă, am avea, fără îndoială, mai multă bucurie și încântare în viață și mai puțin loc pentru întristare și mâhnire. Trebuie să ne amintim că pioșenia față de lucrurile sacre dă sens majorității lucrurilor pe care le facem în fiecare zi și ne întărește sentimentul de recunoștință – însuflând admirație, respect și dragoste pentru lucruri mai bune și mai sfinte.

Din nefericire, trăim într-o lume în care faptul de a arăta pioșenie față de lucrurile sacre devine din ce în ce mai neobișnuit. De fapt, lumea îi sărbătorește pe cei lipsiți de pioșenie, după cum atestă examinarea oricărui tabloid, program de televiziune sau a internetului. Lipsa respectului față de ceea ce este sacru generează o atitudine din ce în ce mai nepăsătoare și o conduită din ce în ce mai neglijentă, ceea ce poate angrena rapid o generație în apatie și catapulta generația următoare în nefericire.

De asemenea, lipsa de pioșenie ne poate îndepărta de legăturile pe care legămintele cu Dumnezeu ni le oferă și ne poate diminua sentimentul de responsabilitate în fața Divinității. În consecință, riscăm să ne pese doar de propriul confort; să ne satisfacem poftelile nestăpânite; și, în final, să ajungem în situația profană de a disprețui lucrurile sacre, chiar pe Dumnezeu, și, în consecință, natura noastră divină de copii ai Tatălui Ceresc. Lipsa de pioșenie față de lucrurile sacre favorizează scopurile dușmanului, perturbându-ne canalele sensibile prin care primim

day.

The meaning and importance of reverence for what is sacred is well outlined throughout the scriptures. One instance in the Doctrine and Covenants would seem to indicate that reverence toward our Heavenly Father and His Son, Jesus Christ, is an essential virtue for those who attain the celestial kingdom.

As a church we strive to hold the Father and the Son in the utmost sacredness and respect in every aspect, including how we depict Their images. The guidance of the Holy Ghost is a crucial component in determining how these images should reflect the sacred nature, character, and godly attributes of the Father and of the Son. We are very careful to avoid portraying elements that could distract from our primary focus on our Heavenly Father and His Son, Jesus Christ, and Their teachings, including how we apply advanced tools offered by technology, such as using artificial intelligence (AI) to generate content and images.

This same principle is applied to any source of information available through the official communication channels of the Church. Every lesson, book, manual, and message is carefully developed and approved under the direction of the Spirit to make sure we maintain the sacred virtue, values, and standards of the gospel of Jesus Christ. In a recent message for the young adults of the Church, Elder David A. Bednar taught, “To navigate the complex intersection of spirituality and technology, Latter-day Saints should humbly and prayerfully (1) identify gospel principles that can guide their use of artificial intelligence and (2) strive sincerely for the companionship of the Holy Ghost and the spiritual gift of revelation.”

My dear brothers and sisters, as sophisticated as modern technology has become, it simply cannot simulate the wonder, awe, and amazement found in the kind of reverence born from the influence of the Holy Ghost. As followers of Christ, we need to be careful not to weaken our connection with God and His Son by using AI-generated content and images inappropriately. We should remember that relying on a modern technological “arm of flesh” is an inadequate and disrespectful substitute for the inspiration,

revelație, care sunt esențiale pentru supraviețuirea noastră spirituală în zilele noastre.

Înțelesul și importanța pioșeniei față de ceea ce este sacru sunt bine prezentate pe tot parcursul scripturilor. Un exemplu din Doctrină și legăminte pare să arate că pioșenia față de Tatăl nostru Ceresc și de Fiul Său Isus Hristos este o virtute esențială pentru cei care vor ajunge în împărăția celestială.

Ca biserică, ne străduim să avem cel mai mare respect pentru Tatăl și Fiul și să păstrăm caracterul sacru în fiecare aspect care Îi privește, inclusiv în modul în care Le descriem înfățișarea. Îndrumarea Duhului Sfânt este un element crucial în determinarea modului în care aceste reprezentări trebuie să reflecte natura sacră, caracterul și însușirile divine ale Tatălui și ale Fiului. Avem mare grijă să evităm să înfățișăm elemente care ne-ar putea distra atenția de la concentrarea noastră principală asupra Tatălui Ceresc și a Fiului Său Isus Hristos și asupra învățăturilor Lor, inclusiv la modul în care folosim instrumente avansate oferite de tehnică, cum ar fi utilizarea inteligenței artificiale (IA) pentru a genera conținut și imagini.

Același principiu este valabil în cazul oricărei surse de informații disponibilă prin canalele oficiale de comunicare ale Bisericii. Fiecare lecție, carte, manual și mesaj sunt elaborate cu grijă și aprobate sub îndrumarea Spiritului, pentru a ne asigura că menținem virtutea, valorile și standardele sacre ale Evangheliei lui Isus Hristos. Într-un mesaj recent adresat tinerilor adulți ai Bisericii, vârstnicul David A. Bednar a spus: „Pentru a trece prin intersecția complexă dintre spiritualitate și tehnică, sfinții din zilele din urmă trebuie, cu umilință și rugându-se, să 1) identifice principiile Evangheliei care îi pot îndruma în utilizarea inteligenței artificiale și 2) să se străduiască sincer să aibă însoțirea Duhului Sfânt și darul spiritual al revelației”.

Dragii mei frați și dragile mele surori, oricât de sofisticate au devenit mijloacele tehnice moderne, ele, pur și simplu, nu pot să imite uimirea, admirația și fascinația care se găsesc în felul de pioșenie rezultat din influența Duhului Sfânt. În calitate de ucenici ai lui Hristos, trebuie să fim atenți să nu ne slăbim legătura cu Dumnezeu și cu Fiul Său folosind conținut și imagini generate de IA în mod necorespunzător. Trebuie să ne aducem aminte că bizuirea pe „brațul omului” reprezentat de tehnica modernă este un substitut

edification, and witness that can be received only through the power of the Holy Ghost. As Nephi declared: “O Lord, I have trusted in thee, and I will trust in thee forever. I will not put my trust in the arm of flesh.”

In another revelation, the Prophet Joseph Smith was instructed that temples erected unto the Lord should be a place of reverence to Him. Throughout his ministry, our dear prophet, President Russell M. Nelson, has strongly emphasized our worship in reverence in the sacred temple. In the house of the Lord, we are taught about entering into the holy presence of the Father and the Son. I have always found it instructive and even inspiring that one of the first things we do upon entering the temple and preparing ourselves to participate in the sacred ordinances there is to remove our shoes and change into our white clothing. Like Moses, if we are intentional, we can recognize that taking off our worldly shoes is the beginning of stepping onto holy ground and being transformed in higher and holier ways.

Brothers and sisters, we do not need to climb to the top of a mountain, like Moses did, to discover reverence for sacred things and convert our discipleship into a deeper level of spirituality and devotion. We can find it, for example, as we strive to protect our home environment from worldly influences. This can be accomplished by sincerely and fervently praying before our Heavenly Father in the name of Jesus Christ and seeking to better know our Savior through our diligent study of the word of God found in the scriptures and in the teachings of our prophets. Additionally, such spiritual transformation can come as we strive to honor the covenants we have made with the Lord by living in obedience to the commandments. These efforts can bring a quiet and certain stillness to our hearts. Focusing on such actions can surely help transform our homes into reverent places of spiritual refuge—personal sanctuaries of faith where the Spirit resides, much like the mountain experience of Moses.

We can also experience such spiritual transformation as we faithfully participate in the Church’s worship service, including tuning our hearts to the Lord through our sincere singing of

necorespunzător și lipsit de respect pentru inspirația, edificarea și mărturia care pot fi primite doar prin puterea Duhului Sfânt. Nefi a declarat: „O, Doamne, m-am încrezut în Tine și mă voi încrede în Tine întotdeauna. Nu îmi voi pune încrederea în brațul omului”.

Într-o altă revelație, profetul Joseph Smith a fost instruit că templele ridicate în cinstea Domnului trebuie să fie un loc de exprimare a pioșeniei față de El. De-a lungul păstoririi sale, dragul nostru profet, președintele Russell M. Nelson, a accentuat puternic nevoia ca noi să preaslăvim cu pioșenie în templul sacru. În casa Domnului, suntem învățați cum să intrăm în prezența sfântă a Tatălui și a Fiului. Întotdeauna am considerat instructiv și chiar plin de inspirație faptul că unul dintre primele lucruri pe care le facem când intrăm în templu și ne pregătim să participăm la rânduielile sacre de acolo este acela că ne scoatem încălțăminte și ne schimbăm în haine albe. Asemenea lui Moise, dacă o facem cu intenție, putem să ne dăm seama că, scoțându-ne încălțăminte pe care o purtăm în lume, începem să pășim pe pământ sfânt și să fim transformați în moduri mai bune și mai sfinte.

Dragi frați și surori, nu trebuie să urcăm pe vârful unui munte, așa cum a făcut Moise, pentru a descoperi pioșenia față de lucrurile sacre și a ne duce ucenicia la un nivel mai profund de spiritualitate și devotament. O putem găsi, de exemplu, când ne străduim să ne protejăm mediul familial de influențe lumești. Acest lucru poate fi realizat prin rugăciune sinceră și ferventă înaintea Tatălui nostru Ceresc în numele lui Isus Hristos și căutând să-L cunoaștem mai bine pe Salvatorul nostru studiind cu sârguință cuvântul lui Dumnezeu care se găsește în scripturi și în învățăturile profeților noștri. Mai mult, o astfel de transformare spirituală se poate produce pe măsură ce ne străduim să onorăm legămintele pe care le-am făcut cu Domnul trăind în supunere față de porunci. Aceste eforturi ne pot aduce în inimă o pace plină de încredere. Concentrându-ne asupra unor astfel de acțiuni putem, cu siguranță, să ne transformăm căminele în locuri de refugiu spiritual pline de pioșenie – sanctuare personale ale credinței în care locuiește Spiritul, asemenea experienței de pe munte trăite de Moise.

Mai putem avea parte de această transformare spirituală pe măsură ce participăm cu credință la adunările de preaslăvire ale Bisericii, inclusiv când inima noastră este în armonie cu Dom-

sacred hymns. Turning aside—like Moses—from worldly distractions, especially our cell phones or anything not in harmony with this sacred moment, enables us to turn our full attention to partaking of the sacrament, with our minds and hearts focused on the Savior and His atoning sacrifice along with our own covenants. Such sacramental focus will foster a reverently renewing moment of our communion with the Savior and will make the Sabbath a delight and transform our life.

Ultimately, we can experience this spiritual change in our discipleship as we regularly worship in the mountain of the Lord's house—our holy temples—and strive to live with covenant confidence, especially when we face the trials of mortal life.

My wife and I have personally experienced some sacred mountain moments in reverence as we have strived to apply these principles in our life, which has caused a meaningful transformation in our discipleship. I remember like it was yesterday walking through the cemetery before burying our second child, who was born prematurely and did not survive, while my wife was still recovering in the hospital. I recall praying to God with great fervency and reverence, asking for help to cope with that challenging trial. In that instant, I received a clear and powerful spiritual assurance in my heart: Everything will be fine in our lives if my wife and I endure, holding on to the joy that comes from living the gospel of Jesus Christ. What seemed like an overwhelming, sorrowful challenge at the time turned into a sacred, reverent experience, a capstone that has helped sustain our faith and has given us confidence in the covenants we have made with the Lord and in His promises for me and my family.

My brothers and sisters, reverence for the sacred fosters genuine gratitude, expands true happiness, leads our minds to revelation, and brings greater joy to our lives. It places our feet on holy ground and lifts our hearts to Deity.

I testify to you that as we strive to incorpo-

nul cântând cu sinceritate imnuri sacre. Lăsarea deoparte – asemenea lui Moise – a distragerilor lumești, în special a telefoanelor noastre mobile sau a oricărui lucru care nu este în armonie cu acest moment sacru, ne permite să ne îndreptăm întreaga atenție asupra luării din împărtășanie, cu mintea și inima concentrate asupra Salvatorului și asupra sacrificiului Său ispășitor și a legămintelor noastre. O astfel de concentrare asupra împărtășaniei ne va înlesni un moment, plin de pioșenie, de reînnoire a comuniunii noastre cu Salvatorul, va face ca sabatul să fie o încântare și ne va transforma viața.

În cele din urmă, putem avea parte de această schimbare spirituală în ucenicia noastră pe măsură ce preaslăvim cu regularitate în muntele casei Domnului – templele noastre sfinte – și ne străduim să trăim cu încrederea dată de legămintele, mai ales când ne confruntăm cu încercările din viața muritoare.

Soția mea și cu mine am trăit personal câteva momente sacre de pioșenie pe un astfel de munte, pe măsură ce ne-am străduit să punem în practică aceste principii în viața noastră, ceea ce a dus la o transformare importantă în ucenicia noastră. Îmi aduc aminte, de parcă ar fi fost ieri, că mă plimbam prin cimitir înainte de a-l înmormânta pe al doilea copil al nostru, care s-a născut prematur și nu a supraviețuit, în timp ce soția mea se recupera încă la spital. Îmi aduc aminte că m-am rugat cu multă ardoare și pioșenie lui Dumnezeu, rugându-L să mă ajute să fac față acelei încercări grele. În acel moment, am primit o asigurare spirituală clară și puternică în inima mea: totul va fi bine în viața noastră, dacă soția mea și cu mine aveam să îndurăm concentrându-ne asupra bucuriei care rezultă din faptul de a trăi potrivit Evangheliei lui Isus Hristos. Ceea ce atunci părea o încercare copleșitoare, plină de tristețe, s-a transformat într-o experiență sacră, plină de pioșenie, o cheie de boltă care a contribuit la susținerea credinței noastre și ne-a dat încredere în legămintele pe care le-am făcut cu Domnul și în promisiunile Sale pentru mine și familia mea.

Dragi frați și surori, pioșenia față de ceea ce este sacru înlesnește recunoștința sinceră, mărește fericirea adevărată, ne conduce mintea spre revelație și ne aduce bucurie mai mare în viață. Ea ne ajută să punem piciorul pe pământ sfânt și ne înalță inima spre Divinitate.

Vă depun mărturie că, pe măsură ce ne

rate such virtue into our daily lives, we will be able to increase our humility, expand our understanding of God's will for us, and strengthen our confidence in the promises of the covenants we have made with the Lord. I witness that as we embrace this gift of reverence for sacred things—whether in the mountain of the Lord's house, in a meetinghouse, or in our own homes—we will be filled with astounding amazement and awe as we connect to the perfect love of our Heavenly Father and Jesus Christ. I reverently witness these truths in the sacred name of our Savior and Redeemer, Jesus Christ, amen.

străduim să integrăm această virtute în viața noastră de zi cu zi, vom putea să fim mai umili, să înțelegem mai bine voia lui Dumnezeu pentru noi și să ne întărim încrederea în promisiunile legămintelor pe care le-am făcut cu Dumnezeu. Depun mărturie că, dacă acceptăm acest dar reprezentat de pioșenia față de lucrurile sacre – fie pe muntele casei Domnului, într-o casă de întruniri sau în propriile cămine – vom fi plini de admirație și uimire pe măsură ce simțim dragostea perfectă a Tatălui nostru Ceresc și a lui Isus Hristos. Depun, cu pioșenie, mărturie despre aceste adevăruri, în numele sacru al Salvatorului și Mântuitorului nostru, Isus Hristos, amin.